

Източник: ТДДА Сливен, ф. 46 К, оп.1, а. е. 124, л. 80; Доклад, 1894, 17; Доклад, 1895, 42; Изложение, 1896, 80; Изложение, 1897, 33.

От изнесените факти в таблицата можем да обобщим, че през 1891 г. четиринадесет фабрики продават в България 180 000 м. платове, които представляват 50% от производството им; през 1893 г. тринадесет фабрики - 170 000 м, 50%; през 1894 г. тринадесет фабрики - 145 000 м, 44,% ;през 1895 г. петнадесет фабрики - 162 000 м, 44,2% ; през 1896 г. - 123 000 м. 42,7% и през 1897 г. тринадесет фабрики - 114 000 м, 43,2% от производството им. Фактите дават основание да направим извода, че на вътрешния пазар сливенските фабрики продават по-малко от половината си продукция, отколкото на външния пазар.

В началото на ХХ в. тази тенденция се запазва. По количество продадени платове сливенската продукция следва количеството вълнени платове продадени от габровските и карловските вълнотекстилни фабрики. Само за една година в България са продадени 650 000 м , от тях Сливен продава 130 000 м, Габрово 310 000 м, Карлово 150 000 м и Самѝков 40 000 м /Мишайков 1908, 73/. Сливенската продукция е обвързана с доставки за Министерството на войната, които се осъществяват от фирмите "Саръиванов, Кювлиев, Попович", "Бояджиев и Гигов", "Андонов-Михайлов", "Васил Милков и Син", "Георги Стефанов и Синове" и "Братя Кантарджиеви". Но за страната армейските поръчки около 1903 г. възлизат на 150 000 метра, и се поделят от десет български фабрики /Паларе 2005, 267/. Въпреки това чрез изпълнение на държавните поръчки сливенските фабрики успяват да запазят водещо място по произведени вълнени платове до края на първото десетилетие на ХХ век.

За вълнотекстилното производство в Сливен още преди Освобождението, е характерно, че то се продава на турските пазари. След Освобождението то отново насочва голяма част от продукцията си към турските пазари /Цариград и Анадола/, където се търсят грубите, но от чиста вълна аби и шаяци. Турските потребители ги предпочитат поради по-голямата им дебелина, която гарантира здравина и трайност. Пласментът се осъществява най-напред от "лазове" - турци, които поддържат традиционни връзки със сливенските производители. За пет години, от 1893г. до 1897 г., фабриките изнасят за Турция следното количество от производството си: Държавната сукнена фабрика 120 000 м. платове, които представляват 44,34% от продукцията ѝ ; "Стефан Саръиванов и С-ие" 148 000 м, 66,6% ;